

Thom Åhlund — idag på sidan av planen.
FOTO: HASSE FRIDÉN

Thom 20 år senare

1973-1983 spelade Thom Åhlund 224 allsvenska matcher för Hammarby. Först som mittfältare men kom ganska snart att mer eller mindre att abonnera på liberoplatsen innan han lämnade Hammarby. Som spelare.

När Anders Linderöth år 2002 tog över tränarjobbet efter Sören Cratz var det dags för Thom Åhlund att återknyta kontakten med sitt gamla lag. Anders behövde en assisterande tränare och budet gick till Thom.

— Även om det var svårt att tacka nej dröjde det ett tag innan jag bestämde mig. Det viktiga var att Anders och jag hade samma filosofi och synsätt på hur fotboll ska spelas. Som assisterande tränare är en av dina viktigaste roller att agera bollplank, och allra helst ett bollplank som också kan vara av en annan åsikt än huvudtränaren. Kommunikationen är förstås A och O, tar den slut är det tämligen meningslöst att fortsätta, säger Thom.

Den tredje säsongen tillsammans med Anders och laget har tagit fart på allvar när jag träffar Thom ute på Årsta efter en av alla dessa dagar med dubbla träningspass. Givetvis är jag nyfiken på vilka förväntningar som finns inför den kommande säsongen. Men jag är minst lika nyfiken på hur Thom jämför Hammarby och svensk fotboll för 25 år sedan med idag.

— Visst har det hänt mycket. Det märks allra tydligast i tempot. Du har idag mindre tid med bollen jämfört med då. Man tränar mer i idag vilket är direkt nödvändigt för att klara av de krav som finns på en allsvensk spelare år 2004. Om man inte tål dagens träningsdos får man också svårt att hävda sig i konkurrensen.

I dag är i princip alla allsvenska spelare heltidsanställda av klubben och kan koncentrera sig till hundra procent på fotbollen, något som för 25 år sedan var att likna vid en mindre dröm. Thom arbetade heltid som idrottsinstruktör hos Polisen, men i takt med att man så smått började träna mer och mer blev det ohållbart att i längden förlita sig på att snälla arbetskamrater skulle ställa upp.

— Från andra halvan av 1979 och framåt ökade vi i Hammarby träningsdosen och

det började bli svårt att räkna till såväl på jobbet som för klubben, säger Thom.

När han tittar tillbaka på skillnaden mellan hur träningarna bedrevs förr jämfört med nu är det mest uppseendeväckande hur mycket bättre de yttre förutsättningarna har blivit.

— Skytteholms konstgräs har betytt oerhört mycket för oss, och tack vare det perfekta underlaget blir det högre kvalitet i alla träningsmoment. Nu kan vi till och med bedriva bollinriktad träning under försäsongen. Dessutom har vi förmånen att åka iväg på två träningsläger innan seriestarten, som det var förut blev det en resa till det forna Östtyskland i mitten på mars där vi spelade en match eller två mot något inhemskt lag.

Något som skiljer sig väsentligt är hur organisationen runt Hammarby Fotboll ser ut.

— Ta bara en sådan sak som att målvakterna idag har en egen tränare som finns tillgänglig under i stort sett varje träningspass. Dessutom har vi en sportchef som lever nära oss och har daglig kontakt med laget. Vi får inte heller glömma bort fysioterapeuterna och naprapaternas som är ett ovärderligt stöd.

En sund kosthållning och vikten av vila är två viktiga ingredienser för att dagens spelare ska kunna tillgodogöra sig den tuffa träningsmängden. Redan för 25 år sedan var Hammarby skapligt medvetna om detta faktum.

— Björn Ekblom var genom sitt arbete på GIH väldigt insatt i dessa frågor och så fort det kom nya rön och idéer kring detta var han väldigt snabb på att föra över det på oss, berättar Thom. Redan då serverades vi mat efter träningarna, även om det inte ska jämföras med den vällagade och välsmakande mat som Yvonne serverar oss idag. Det var mest halvfabrikat som vi värmdes i varmluftsugnar.

Även om man får för sig att det är mer som skiljer än förenar sett över de här åren menar Thom att vissa saker är ganska lika. Tre exempel är att man nu som då var enhetligt klädda inför matcherna, samt att man både flög till bortamatcher och bodde på hotell. Dagrum ibland, men för det mesta traditionell övernattnings.

— Det som skiljer är att vi numera aldrig åker tåg, förr var det mycket vanligt. Dessutom åkte vi nästan alltid iväg på en "efter-säsongen-resa" i november. Ibland fick våra respektive följa med och det var alltid mycket trevligt. Det spelades ett par matcher, men mest handlade det om att göra någon form av bokslut för den gångna säsongen, och ett avstamp inför den kommande.

Mediebevakningen av Allsvenskan är enorm och Thom anser att det är i stort sett positivt. Han ser dock en risk i att vi kanske förlorar en generation som beställer hem matcher till TV:n i stället för att finnas på plats.

— Hade vi inte fått till en utbyggnad av Söderstadion hade min oro varit mycket större. Nu blir det lättare att skaffa biljetter till matcherna och jag hoppas verkligen att många av de "nya" åskådarna tillhör den yngre generationen. Fotboll ska upplevas "live", det blir på något sätt överklagt annars.

Publikens stöd har alltid varit viktig för Hammarby. Thom har haft förmånen att uppleva stödet från både planen och från bänken.

— Den största skillnaden mellan då och nu är att jag upplevde att man stöttade mer i motgång förr än nu. I takt med de senaste årens framgångar har också kravbilderna på oss ökat. Å andra sidan är det alltid utsålt nu, förr kunde man stanna hemma om det var lite risigt väder och vårt tabelläge inte var alltför bra.

Inför årets säsong är Thom optimist. Vilket känns naturligt med tanke på det fina fjolåret och att de nyförvärv som anslutit håller bra klass.

— Det skulle kännas konstigt att inte sikta på att komma minst lika högt som i fjol. Det känns heller inte det minsta kaxigt att ha den målsättningen. Jag tycker att vi i fjol visade att vi har ett eget spel som räckte långt för att störa de andra topplagen, och eftersom vi fortsatt på den vägen kan jag inte annat än vara optimistisk fortsätter Thom, som också vill poängtera att deltagandet i UEFA-cupen gör att det finns en ambition att hitta ett spel som även håller internationellt.

ERIK DAHLBERG